

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài: **Hồi Ưc**
- **Chiếc xe Mobylette Của Tôi** của **Nguyễn Cang**. Hội chân thành cảm tạ tác giả. Kính mời. **Trân trọng.**

HỒI ƯC: CHIẾC XE MOBYLETTE CỦA TÔI Nguyễn Cang

Thật bất ngờ khi nhìn thấy chiếc xe Mobylette của bạn THLT, nó giống hệt chiếc xe của tôi từ màu sơn cho tới cái hộp nhỏ đựng

đồ phụ tùng gắn dưới yên. Chiếc xe của tôi do “ông già” tặng trước 75 vì ba tôi về hưu không xài nữa nên nhường lại cho tôi làm chân đi dạy học. Xe tuy nặng nhưng khi bắt máy nó chạy êm ru. Loại thể tích xi-lanh 49cm³.

Sau 1975, trước khi đi “học tập 10 ngày” tôi cẩn thận gác nó lên sàn nhà vì sợ vợ con không biết chạy, làm hư xe. Gần 4 năm sau tôi trở về, thấy cửa đóng then gài, vợ con biến mất! Lúc đó khoảng 10 giờ đêm, mọi người đều yên giấc ngủ. Ngọn đèn trường Lê Thánh Tôn toả ánh sáng vàng vọt yếu ớt như chào đón tôi trở về. Nhờ người hàng xóm giữ chìa khoá nên tôi vào nhà ngủ một giấc. Ngày hôm sau vợ được ai báo tin mà “bỏ nhiệm sở” hái rau muống mướn ở Mỹ-Tho, trở về nhà. Con cái thì về quê nội tá túc tại một làng Rừng-Da, xã Lợi-Thuận, sát biên giới Campuchia thuộc tỉnh Tây-Ninh!

Tôi nhìn lên sàn nhà thấy chiếc Mobylette vẫn còn đó, nhện giăng đầy. Thời gian này gia đình sum họp nhưng đói quá, cơm không đủ ăn, người nào người nấy ốm nhom như cây tre miếu. Tôi leo lên gác đưa xe xuống, nhớ bà xã đỡ lấy. Tôi lội bộ ra ngã ba mua nửa xị xăng và chút ít nhót đem về đổ vào bình rồi cho nhót vào dây sên sau khi lau chùi sạch sẽ chiếc xe cũ. Tôi đạp thử, dây sên nghiêng rào rào, máy kêu sịt sịt mà không nổ. Tôi tháo bugi lấy giấy nhám chà sạch trên đầu, gõ nhẹ cho tim thấp xuống một chút, rồi đạp thử, xe nổ mấy tiếng bình bịch, xị khói tùm lum rồi bắt máy chạy đều thật dễ thương.

Tôi vui mừng, bàn với bà xã đem bán chiếc xe cho người trong xóm chuyên mua đồ cũ bán lại. Tôi ra giá 20 đồng (lương giáo viên, công chức thời đó độ 40 đồng / tháng), họ không mua bảo thời buổi này ai có tiền mua xăng chạy xe chứ? Ông đòi mua cặp

vỏ thôi. Ngày hôm sau tôi mang cặp vỏ xe tương đối còn tốt (luôn ruột xe) để bán, ông ấy trả tất cả 3 đồng! Tôi cầm 3 đồng mà ứa nước mắt! Có những giọt nước mắt chảy ra ngoài, có những giọt tôi nuốt vào tim, tôi nuốt những cay đắng của cuộc đời sau 1975! Một tuần sau buồn quá tôi kéo sườn xe ra mé sông gần nhà cho nó mò tôm.

Hôm nay, nhìn thấy hình ảnh chiếc xe Mobylette màu xanh của thế kỷ trước, tôi bùi ngùi xúc động, nhớ chiếc xe xấu số của mình với bao kỷ niệm buồn thê thiết khôn nguôi! Mới đó mà gần 50 năm rồi.

NC